

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616890595
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616890595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci navrhovateľa: O. T., R.. XX. XX. XXXX, bytom Q. T. XX, štátny občan SR, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, t a k t o

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbitr, so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, pod sp. zn. RK-PC-809/15-EK zo dňa 15. 12. 2015.
Súd navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 01. 04. 2016 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Svoj návrh odôvodnil tým, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že Stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, rozhodcovský rozsudok ho zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú alebo odporujúcu dobrým mravom, výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky a rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, zmluva je zo zákona považovaná za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, takisto namieta aj priznané trovy konania, pretože tie sú vyčíslené v rozpore so zákonom a keď by sa rozhodcovský súd riadne zaoberal zistil by, že navrhovateľ by nebol vôbec úspešný.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní trval na podanom návrhu. Uviedol, že potreboval peniaze na opravu rodinného domu. Chcel si od spoločnosti PROFI CREDIT požičať 1.200 eur, už ich poznal predtým, nakoľko si už u nich bral pôžičku. Spísali žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, za tri dni mu prišlo oznámenie, že mu je úver schválený. V jednom obale dostal všetky listiny, ktoré mal podpísať. Žiadal sa od neho podpísať rozhodcovskej zmluvy. Bola to hrča papierov, v ktorej musel všetko dohromady podpísať. Bolo mu len povedané, že keby sa niečo stalo, tak sa to bude prejednávať u rozhodcovského súdu. On nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy. On pôžičku vo výške 1.200 eur odporcovi vrátil, doplatil niečo navyše. Pred podaním žaloby na rozhodcovský súd ešte splácal asi v 30 eur mesačných splátkach. Ona namieta nedostatok právomoci rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť vo veci. On už v čase

vzniku právneho vzťahu bol nútený uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Napriek tomu, že rozhodcovská zmluva je na samostatnej listine, jej podmienky neboli individuálne dojednané. Ide o typickú formulárovú dohodu. Zmluvu o revolvingovom úvere je klasickou spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanovením všeobecne záväzných predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Predmetná zmluva podľa jeho názoru nespĺňa viaceré podmienky Zákona č. 129/2010 Z. z. RPMN uvedená v zmluve je v nesprávnej výške a v jeho neprospech. Skutočná výška je omnoho vyššia ako je uvedená v zmluve, preto nemohol posúdiť výhodnosť tejto zmluvy. Úver sa zo zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovskému súdu pri rozhodovaní o nároku zrejme uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj ďalšie ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. unikli pozornosti, pretože uvedené ustanovenia pri posudzovaní nároku zrejme neaplikoval (správne), keď vyhovel návrhu v celom rozsahu.

Právny zástupca odporcu vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 20. 06. 2016 uviedol, že je potrebné rozhodcovskú zmluvu, ako aj Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500039135 a všetky rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa sporu a žalovanej čiastky posudzovať podľa aktuálnych právnych predpisov platných v danom čase. Rozhodcovská zmluva je individuálne uzavretým právnym úkonom. Rozhodcovská zmluva č. 8500039135 nebola podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva aj z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorej uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej Zmluvy o revolvingovom úvere. Navrhovateľ teda mohol nepristúpiť na uzavretie revolvingovej zmluvy, resp. jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody. Rozhodcovská zmluva spĺňa preto charakter individuálneho ustanovenia. Poučenie dlžníka o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzavretie hlavnej zmluvy o úvere je hneď v úvere rozhodcovskej zmluvy. K vydaniu rozhodcovského rozsudku došlo až po účinnosti Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Vo veci bolo nariadené písomné konanie, návrh na ústne pojednávanie daný nebol. Navrhovateľ bol vyzvaný na podanie žalobnej odpovede k žalobe a jej prílohám, pričom si žalobca zásielku prevzal dňa 24. 10. 2015. V lehote na podanie žalobnej odpovede sa nevyjadril. Pokiaľ navrhovateľ v žalobe namieta, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN uvedenú v jeho neprospech a nečlení splátky na istinu, úrok a poplatky a iné veci. Navrhovateľ nijakým spôsobom neodôvodňuje svoje tvrdenie o nesprávnej výške RPMN. Ustanovenie § 9 ods. 2 predstavuje implementáciu ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Povinnosť prihliadať na nepriamy účinok uvedenej smernice je výslovne formulovaná v jej článku 22 ods. 1. Podľa článku 10 ods. 1 písm. h) spomenutej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Zo všetkých jazykových smernice vyplýva požiadavka na uvádzanie počtu platieb, nie ich rozpisovanie. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termíny jej splatnosti, ako počet splátok. Obsahuje všetky zákonom určené náležitosti a úver, ktorý bol poskytnutý na jej základe, nie je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že zmluvu preplatil, nakoľko rozhodcovský rozsudok zaväzuje na plnenie, ktorého povahu považuje za objektívne nemožnú, právom nedovolenú alebo odporujúcu dobrým mravom, navrhovateľ žiadnym spôsobom nešpecifikuje svoje tvrdenia. Z uvedeného nie je možné objektívne zistiť, ktoré skutočnosti boli rozhodujúce pre uplatnenie tejto námietky navrhovateľa.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu 10Csr/1/2016 a 6Cr/1/2016, s obsahom pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr RK PC 809/15EK.

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd zistil tento skutkový a právny stav:

Súd mal preukázané, že žiadosťou zo dňa 14. 01. 2014 navrhovateľ požiadala o poskytnutie úveru vo výške 1.200 eur splatného v 42 mesačných splátkach po 64,29 eur pri predpokladanej RPMN 70 % ročne, ročnej úrokovej sadzbe 70 % a priemernej RPMN 45,94 %. Odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.200 eur splatný v 42 mesačných splátkach po 64,29 eur, pri RPMN 67,99 %, ročnej úrokovej sadzbe 70 % a priemernej RPMN 45,94 %. ako to vyplýva z Oznámenia o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500039135. Dňa 20. 01. 2014 bola medzi účastníkmi konania uzavretá

Rozhodcovská zmluva č. 8500039135, ktorou veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania Zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný. V dôsledku uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy v zmysle bodu 3 bola možnosť riešenia sporu vyplývajúcej alebo súvisiacich s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako číslo rozhodcovskej zmluvy, ktoré veriteľ a dlžník uzatvoria, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber z jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace so stranami Zmluvy o revolvingovom úvere, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pri niektorých z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Rozhodcovský súd v Bratislave, so sídlom Ventúrska 14, Bratislava, zriadený spoločnosťou Sdružení rozhodcov, a.s.; Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak Arbitration Court, s.r.o., IČO: 41 134 481, so sídlom Krížna 56, Bratislava; Victoria rozhodcovský súd v Žiline, zriadený spoločnosťou Victoria Legal Arbiter, s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, IČO: 44 826 460 a Rozhodcovský súdny dvor zriadený pri spoločnosti Arbitration Tribunal, s.r.o., so sídlom Pribinova 30, Bratislava, IČO: 44 455 453. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

Podaním doručeným Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter dňa 17. 09. 2015 podal odporca žalobu o zaplatenie pohľadávky vo výške 1.849,41 eur s príslušenstvom. Výzvou na podanie žalobnej odpovede zo dňa 05. 10. 2015 a oznámením o začatí spotrebiteľského rozhodcovského konania vyzval Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter navrhovateľa, aby sa k žalobe ako aj listinným dôkazom písomne vyjadril v lehote do 30 dní odo dňa doručenia tejto výzvy a to prostredníctvom písomne zaslaného vyjadrenia, poštou na adresu sídla Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter alebo elektronicky na nimi uvedenú emailovú adresu. Uvedená výzva bola doručená navrhovateľovi dňa 24. 10. 2015. Dňa 15. 12. 2015 bol Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter Žilina vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK-PC/809/15-EK, ktorým uložil žalovanému (v tomto konaní navrhovateľovi) povinnosť zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní odporcovi) do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku sumu vo výške 1.849,41 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 64,29 eur od 02. 03. 2014 do 02. 03. 2014, zo sumy 64,29 eur od 02. 07. 2014 do 02. 07. 2014, zo sumy 64,29 eur od 02. 10. 2014 do 07. 10. 2014, zo sumy 64,29 eur od 02. 11. 2014 do 17. 11. 2014, zo sumy 49,29 eur od 18. 11. 2014 do 15. 03. 2015, zo sumy 64,29 eur od 02. 12. 2014 do 15. 03. 2015, zo sumy 49,29 eur od 16. 03. 2015 do 14. 05. 2015, zo sumy 64,29 eur od 02. 01. 2015 do 14. 05. 2015, zo sumy 49,29 eur od 15. 05. 2015 do 15. 06. 2015, zo sumy 64,29 eur od 02. 02. 2015 do 15. 06. 2015, zo sumy 49,29 eur od 16. 06. 2015 do 16. 07. 2015, zo sumy 1.928,70 eur od 10. 02. 2015 do 16. 07. 2015, zo sumy 1.913,70 eur od 17. 07. 2015 do 16. 08. 2015, zo sumy 1.849,41 eur od 17. 08. 2015 do zaplatenia a to až do dňa kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovú sumu 1.200 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.849,41 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky vo výške 107,67 eur, trovy konania pozostávajúce zo zaplateného poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 215,34 eur. Uvedený rozsudok prevzal navrhovateľ 14. 01. 2016 a žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal na súd dňa 01. 04. 2016.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzujú sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Podľa § 45 ods. 1 písm. e) Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 45 ods. 1 písm. i) Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

Podľa § 47 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 73 ods. 3 Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Od 01. 01. 2015 je účinný Zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Citovaný zákon v ustanovení § 73 ods. 3 v prechodných ustanoveniach ustanovil, že rozhodcovskú zmluvu je potrebné posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/554/2015).

Navrhovateľ podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku dňa 01. 04. 2016, teda v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote podľa § 46 Zákona č. 335/2014 Z. z. Navrhovateľ ako účastník dotknutého rozhodcovského konania, ktorý napadol návrhom podľa § 45 citovaného zákona, je aktívne vecne legitimovaný v konaní a odporca ako druhý účastník v dotknutom rozhodcovskom konaní pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní.

Súd skúmal, či rozhodcovská zmluva k úveru, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je platný právny úkon. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania mala povahu samostatnej zmluvy, bola dojednaná na samostatnej listine, podpísaná oboma zmluvnými stranami. Táto bola vopred pripravená dodávateľom bez toho, aby spotrebiteľ mal možnosť do jej textu akýmkoľvek spôsobom zasiahnuť. Jej podpisom, či už z nevedomosti, alebo z hľadiska nutnosti získať peňažné prostriedky formou úveru sa spotrebiteľ vzdal práva na konanie pred všeobecným súdom v prípade, ak žalobcom bude veriteľ, t.j. dodávateľ. Jedná sa o formulárovú zmluvu, ktorú predkladal veriteľ dlžníkovi, táto nebola individuálne dojednaná, jej obsah dlžník, t.j. spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť, dopĺňali sa len tieto údaje : číslo Rozhodcovskej zmluvy, meno, priezvisko, bydlisko, dátum narodenia dlžníka. Za individuálne so spotrebiteľom dojednanú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo spoločným konsenzom obidvoch zmluvných strán vyplývajúcich z týchto rokovaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nevyklučuje prípadné riešenie sporov pred súdom, pričom výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Súd dospel k záveru, že takto koncipovaná rozhodcovská zmluva je neprijateľná s poukazom na § 53 od. 5 Občianskeho zákonníka, teda absolútne neplatná, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade, ak by dodávateľ začal konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná v prípade, že nie je daná alternatíva pre spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva spôsobila značnú nerovnováhu práva a povinnosti zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorá sa prejavuje aj v tom, že dodávateľ získa v podstate výlučný jednostranný vplyv v prípade akéhokoľvek sporu vyvolaného dotknutou úverovou zmluvou na výber rozhodcu, keďže priamo v rozhodcovskej zmluve sú vopred určené dva konkrétne rozhodcovské súdy, ktoré sú oprávnené v rozhodcovskom konaní spory vyplývajúce z danej zmluvy rozhodnúť, pričom odporca podaním návrhu na začatie konania na rozhodcovský súd inicioval konanie a teda navrhovateľka ani nemala faktickú možnosť podať návrh na začatie konania pred všeobecným súdom. Ďalej v rozhodcovskom konaní v prípade podania žalobnej odpovede by navrhovateľka bola povinná zaplatiť poplatok za žalobnú odpoveď, hoci v občianskom súdnom konaní je ako spotrebiteľka od platenia súdnych poplatkov oslobodená. Súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je v rozpore s príslušným ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj Smernice Rady 93/13/EHS.

Podľa názoru navrhovateľa, pri rozhodovaní rozhodcovským súdom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania bola uzavretá za účinnosti Zákona č. 129/2010 Z. z., preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvoril navrhovateľ ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zákon č. 129/2010 Z. z. ustanovuje osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a aby vedel lepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie uvedené v § 11 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 9Co/570/2015). Pre spotrebiteľský úver na rozdiel od úveru bežného Zákon č. 129/2010 Z. z. v § 9 predpisuje ďalšie formálne a obsahové náležitosti. Pokiaľ zmluva niektorú z uvedených náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 neobsahuje a zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti nie je zachovaná písomná forma, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru súdu bolo povinnosťou veriteľa v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov a to nielen jej konkrétnu výšku, ale aj údaje na základe ktorých bola táto vyčíslená. Údaj o výške RPMN pomáha spotrebiteľovi porovnať náklady na jednotlivé úvery a vybrať si ten najvhodnejší. Navrhovateľ navrhol uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere pri predkladanej RPMN 70 %, pričom jej bol schválený revolvingový úver pri RPMN 67,99 %. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, odmietnutím návrhu, považuje sa za nový návrh. Z vykonaného dokazovania nemal súd za preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, v časti údajov o výške RPMN, pritom je právne bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech alebo neprospech spotrebiteľa. Nakoľko uvedené údaje absentujú, úver sa podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako v zmluve absentuje údaj - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo je tiež podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedený v § 9 ods. 2 písm. f) Zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Rovnako dojednanie o zmluvnej pokute nezodpovedá požiadavkám uvedeným v § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie vyžaduje dojednanie zmluvnej pokuty v písomnej forme, a to v konkrétnej výške. V prípade, že jej výška uvedená nie je, musí byť uvedený spôsob jej určenia. Zmluvná pokuta takto nebola dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluvná pokuta nebola súčasťou zmluvy o úvere. Dojednanie o zmluvnej pokute je uvedené v Zmluvných dojednaniach k zmluve o revolvingovom úvere, ktoré nemajú za následok splnenie zákonnej podmienky písomnej formy zmluvy. Všeobecné zmluvné dojednania sú uvedené vo formulárovej podobe, ktorú vyhotovil veriteľ. Slabšia zmluvná strany t.j. dlžník, spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah.

Rozhodcovský rozsudok tak bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy a zaväzoval navrhovateľa na plnenie, na ktoré veriteľ nie je oprávnený. Súd môže vo veci pokračovať po právoplatnosti tohto rozhodnutia len na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania.

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu 10Csr/1/2016 a 6Cr/1/2016 mal súd preukázané, že sa vedie konanie medzi tými istými účastníkmi konania o zrušenie iných rozhodcovských rozsudkov, preto nie je založená prekážka litispendencie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal plný úspech vo veci, právo na náhradu trov nepriznal, keďže navrhovateľ si trovy konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.